

[Hans Pinstrup.]

god økonomi for landet og rimeligt overfor dyrkerne. Det ville have været klogt at gennemføre en enkel brødkornsordning som skitseret af landbrugsorganisationerne. På trods af forholdene og udviklingen, men måske af andre grunde har regeringen valgt at stille forslag om en tvangsudskrivning efter samme linie som sidste år. Det vil ikke kunne gennemføres med landbrugets tilslutning.

Visse urimeligheder, der fandtes i den gamle kornlov, er dog rettet i lovforslaget. Kornudskrivningen er nedsat med 10 pct. — ganske afgjort en nødvendighed for overhovedet at kunne administrere ordningen — som følge af lagerbeholdningerne og indkøbsmulighederne. Forholdene, som de formede sig sidste år, da landboerne ikke kunne komme af med brødkornet før langt hen på foråret, bør ikke gentage sig. En almindelig udskrivning af korn kræver langt større lagerplads, end en enkel brødkornsordning ville gøre. Jeg anerkender, at udskrivningen nedsættes med 10 pct., men må samtidig meget stærkt understrege, at med tvangsafleveringspligt for korn må uvægerligt følge ubetinget pligt for staten til at aftage kornet og aftage det på det tidspunkt, den enkelte landbruger ønsker at aflevere det. Det er ikke blot rimeligt under hensyn til lovens tvangsmæssige karakter, men nødvendigt for mange landbrugere, for at de kan klare deres økonomi. Afleveringspligt må derfor følges af aftagerpligt, som jeg også har forstået det er ministerens opfattelse.

Også enkelte andre ændringer i bestemmelserne er saglige forbedringer. Det gælder bestemmelserne om afregning, der skal foregå efter hollandsk vægt med tillæg og fradrag, således at sidste års urimeligheder på dette område forhåbentlig undgås. Det gælder bestemmelserne om kapiteltaksterne og om, at skovskylden skal udgå. Der vil også være al anledning til at overveje at finde et rimeligt grundlag for udskrivningen på den høje grundværdi, der findes ved byerne, således at denne udskrivning noget nær afpasses efter jordens dyrkningsmæssige værdi, og der kan være en hel række andre områder, som det ikke tjener noget formål at nævne her, men som man forhåbentlig vil kunne gennemgå sagligt i et kommende udvalg.

Nøjsomme, som vi er i landbruget med hensyn til at opnå imødekommenhed, har jeg ikke villet undlade at anføre de ting, der er forbedringer, og som jeg også anerkender som forbedringer, men der vil der næst være anledning til at se nærmere på

de i lovforslaget fastsatte priser på afleveringskornet. Betalt i dollars er den laveste pris for importeret foderkorn til levering august-oktober i øjeblikket 57—58 kr. pr. 100 kg hos landmanden; for brødkorn ligger priserne meget højere. De i lovforslaget fastsatte priser, for havre 43 kr., for byg 47 kr. og for brødkorn 54 kr., viser klart lovens karakter af en afgiftslov. Det landøkonomiske Driftsbureau har foretaget en opgørelse over den procentvise stigning i omkostningerne ved kornavlens fra april 1951 til april 1952. Denne opgørelse viser, at stigningen i kornavlens produktionsomkostninger andrager 12,6 pct., en realitet, som korndyrkerne må betale: havre 2 kr. mindre, byg 2 kr. mere — det kan ophæve hinanden — og brødkorn 4 kr. mere pr. 100 kg. Med andre ord, det hensyn i hvert fald at give dækning for sidste års udgiftsstigning ved korn dyrkning har man ikke taget overfor landbruget. Vi havde unægtelig tænkt os, at landbruget ville få tilbudt dækning for de stigende driftsudgifter ved dyrkning af afleveringskorn. Vi har været vidne til, hvordan der på andre områder er givet dækning, ikke blot for pristalsstigningerne, også indbefattet skatter og afgifter, men langt derudover, hvad der igen er med til at fremme kapløbet mellem lønninger og priser.

Der vil i et udvalg være al anledning til en nøgtern og objektiv undersøgelse af alle disse forhold. Som forslaget foreligger i dag, er det udtryk for fortsættelse af en for landbruget tyngende lovgivning og tilmed ikke fremmende for brødkorndyrkningen og dermed for Danmarks dollarproblem. Det forekommer mig ikke at være klogt handlet, når regeringens økonomiske eksperter så stærkt hævder, at der ikke kommer noget videre prisfald, og at dollarproblemet vil være brændende også fremover. Den højtærede landbrugsminister bemærkede i sin fremsættelsestale, at man havde undladt at forhøje brødkornsprisen, da det ville stille store krav til statskassen. Med andre ord, de byrder, som man viger tilbage for at overføre til staten, lægger man uden videre over på et lille udsnit af befolkningen. Klarere kan lovens karakter ikke belyses. Jeg skal undlade at uddybe det uholdbare i denne betragtning, men således som forslaget foreligger i øjeblikket, burde det ikke kunne gennemføres her i rigsdagen.

Landbrugsministeren (Sønderup): Jeg vil gerne takke for den velvillige tilslutning, der er givet udtryk for overfor det forelig-